

2de zondag door het jaar B

Lezingen

Lezing uit het eerste boek Samuël - 1 Sam.3,3b-10.19

Eens lag de jonge Samuël te slapen in de tempel, waar de ark van God stond.

Hij hoorde roepen: 'Samuël!'

Hij dacht dat het de oude priester Eli was.

Daarom liep hij haastig naar hem toe en zei: 'Hier ben ik. U hebt mij toch geroepen?'

Maar Eli antwoordde: 'Ik heb niet geroepen, ga maar weer slapen.'

Kort daarna hoorde Samuël dezelfde stem weer, die riep: 'Samuël!'

Weer stond hij op, ging naar Eli en zei: 'Hier ben ik. Je hebt mij toch geroepen?'

Eli antwoordde: 'Ik heb niet geroepen, mijn jongen; ga maar weer slapen.'

Maar toen Samuël voor de derde keer zijn naam had horen roepen, en weer naar Eli was gegaan, begreep Eli dat het God de Heer was die Samuël riep.

Omdat de Heer nooit eerder tot Samuël had gesproken, had hij zijn stem niet herkend.

En dan zei Eli: 'Ga opnieuw slapen, jongen,

en mocht je die stem weer horen, zeg dan:

'Spreek, Heer, ik luister, ik zal doen wat je me vraagt.' '

Samuël ging dus weer op zijn gewone plaats slapen.

En inderdaad, de stem klonk weer: 'Samuël, Samuël!'

Samuël antwoordde: 'Spreek, Heer, ik luister, ik zal doen wat je me vraagt.'

En van dan af was de Heer met hem, in alles wat hij deed.

Lezing uit de eerste brief van de apostel Paulus aan de christenen van Korinte - 1 Kor.6,13c-15a.17.20

Broeders en zusters,

Ons lichaam is niet bestemd om misbruikt te worden.

Jullie denken: ons lichaam zal vergaan. Het maakt dus niet uit wat we ermee doen.

Maar dat klopt niet.

We hebben ons lichaam gekregen om in dienst te stellen van de Heer.

Daarbij, zoals God de Heer Jezus heeft doen herrijzen,

zo zal hij ook ons laten opstaan uit de dood.

Jullie weten dat ons lichaam bij Christus hoort.

Wij zijn met Hem één van geest.

Laten we ons lichaam dan niet verlagen tot zedeloosheid.

Alle andere zonden van de mens gaan buiten het lichaam om,

maar zedeloosheid is een zonde tegen het eigen lichaam.

Doordat Gods geest in jullie lichaam is komen wonen, is jullie lichaam heilig.

Bij zijn dood heeft Christus daar de prijs voor betaald.

Eert dus God, ook met jullie lichaam.

Lezing uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Johannes - Joh. 1,35-42

Johannes de Doper stond met twee van zijn leerlingen bij de rivier de Jordaan.

Ze zagen Jezus voorbijkomen, en Johannes zei: 'Daar is het lam van God.'

De twee leerlingen hoorden het, en ze gingen Jezus achterna.

Jezus keerde zich om en vroeg: "Zoeken jullie iets?"

"Meester," zeiden ze "waar heb jij je thuis?"

"Kom mee en je zult het zien." antwoordde Jezus.

Ze gingen mee.

Het was al na de middag, en ze bleven de rest van de dag bij hem.

Een van hen was Andreas. Hij had een broer Simon. De dag erna ging Andreas hem opzoeken en zei: "We hebben de Messias, de gezalfde van God, gevonden!"

En samen gingen ze naar Jezus toe.

Jezus keek Simon recht in de ogen en zei:

"Jij bent Simon, en je vader heet Johannes.

Voortaan zal je Petrus heten, wat wil zeggen: rots."

Homilie

Ken je het programma 'De Weekenden' dat sedert begin dit jaar iedere maandagavond te volgen is op Canvas, veertien weken lang?

Je moet zeker kijken.

Joris Hessels, acteur en televisiemaker, bekend van vorige programma's 'Radio Gaga' en 'Gentbrugge', brengt meerdere weekenden acht mensen bij elkaar in een landelijke woning.

Elk van hen heeft met problemen te maken: armoede, handicap, druggebruik, gevangenisverleden, zware gezinssituatie, ...

Het is ontroerend te zien hoe ze er open over praten, en vooral hoe ze zich aan mekaar optrekken.

Hoe Joris Hessels de mensen zover krijgt om zich zo kwetsbaar op te stellen, en vooral om er een wonderlijk proces van wederzijdse bemoediging van te maken, is mij een raadsel. Maar we mogen getuige zijn van kleine wonderen.

Of hij al dan niet gelovig is, weet ik niet, maar hij doet wat Jezus deed: met eenvoudige mensen op stap gaan, het voor hen opnemen, en goede dingen bewerkstelligen.

In het evangelie van vandaag maken we mee hoe eenvoudige mensen bij die Jezus van Nazareth wilden zijn. Hij straalde iets uit.

Ook in zijn geboorteplaats Nazareth moet dat opgevallen zijn. Want eens vroeg men hem daar in de synagoge wat hem bezielde.

Hij nam de schrift en las uit de profetie van Jesaja: *'De Heer heeft mij geroepen om aan armen de goede boodschap te brengen, hij heeft mij gezonden om aan gevangenen vrijlating toe te zeggen, aan blinden licht in hun ogen te laten schijnen, om te bevrijden wie verdrukt zijn.'*

En wanneer hij een tijdje op stap was, en de leerlingen van Johannes de Doper hem kwamen vragen of hij de Messias was, zegde hij ook dan: *'Ga aan Johannes zeggen wat je ziet: blinden zien, verlamden lopen, melaatsen worden genezen, doven horen, zelfs doden krijgen nieuw leven, en aan armen wordt de goede boodschap verkondigd.'*

Meer voegde hij er niet aan toe, want zijn boodschap was: God komt in onze wereld tot leven waar dat gebeurt, waar mensen die het niet meer zien zitten weer perspectief in het leven krijgen, waar mensen die niet meer vooruit kunnen weer de kracht vinden om verder te gaan, waar mensen die over zichzelf beschaamd zijn, weer naar buiten durven komen, wie

het opgegeven hebben, weer in hun toekomst gaan geloven, wie op welk gebied arm zijn, weer kansen krijgen.

En dan had hij het over een zekere Zacheüs, en een Maria Magdalena, en een weduwe uit Naïm, en een zekere Lazarus uit Betanië, en een psychopaat die zich Legioen noemde, en nog vele anderen. Bij elk van hen gebeurde dat wonder, dat ze uit een vastgelopen situatie opstonden en nieuwe toekomst vonden.

En dat is het wat we in het programma 'De Weekenden' ook zien gebeuren: mensen die de kracht vinden om weer in de toekomst te geloven.

Nochtans spreekt Joris Hessels niet veel. Het zijn de deelnemers die over zichzelf vertellen, en ook zij gaan met mekaar in dialoog. Zij zijn het zelf die mekaar bemoedigen. Joris luistert vooral, en stelt enkel nu en dan een vraagje om het gesprek op gang te houden.

Hij is *ge-hoor-zaam*.

De eerste lezing van deze zondag brengt een knaapje ten tonele, Samuël, dat door zijn moeder aan de Heer was afgestaan. Hij groeide op in de tempel onder de leiding van de oude, blinde priester Eli. Hij wist niet beter dan dat het zijn opdracht was nauwgezet de richtlijnen van Eli op te volgen, en God eer te brengen in de rituelen van de tempel. Hij had geleerd zich te schikken naar wat Eli van hem vroeg. Hij was een gehoorzame jongen.

Op een nacht hoorde hij een stem, die hem riep. Hij herkende die stem niet, en dacht dat het Eli was.

Maar die stem kwam van buiten de tempelmuren. Ze kwam van de Heer, die hem ergens anders naartoe wilde: *naar de armen om hen de goede boodschap te brengen, naar gevangenen om hen vrijlating toe te zeggen, naar blinden om licht in hun ogen te laten schijnen, naar verdrukten om hen te bevrijden.*

En Samuël luisterde. Hij begreep dat het inderdaad niet zijn roeping was om blindelings gehoorzaam te zijn aan Eli.

Zijn roeping was *ge-hoor-zaam* te zijn.

Want zijn moeder had hem naar de tempel gebracht om zijn leven in dienst van de Heer te stellen.

En het werd hem duidelijk dat dit betekende de stem te willen horen van wie om hulp roept. Dat is echte dienst aan de Heer.

En de grootheid van de oude Eli bestond erin dat hij uiteindelijk begreep waartoe Samuël geroepen was: zijn plaats was niet in de warme, veilige tempel, met zijn mooie gezangen, en zijn geur van wierook, maar tussen kwetsbare mensen.

En dat hij zegde: 'doe maar wat God je in je hart legt.'

Ook op vandaag heeft onze kerk nood aan mensen als Samuël, die *ge-hoor-zaam* zijn voor de noden van onze tijd. Maar ook aan mensen als Eli, die opgegroeid zijn in een tijd waar dienst aan God vooral gezien werd als tempeldienst, en die toch tot de jonge generatie zeggen: 'doe maar wat God je in je hart legt.'

Zo iemand is onze paus Franciscus. Hij doorbreekt voortdurend de oude muren van de tempel, en richt onze aandacht naar armen en kwetsbaren. Mogen velen via hem *ge-hoor-zaam* worden voor de roepstem van God.

priester Pierre Breyne